

Universitätsbibliothek Paderborn

**Io. Francisci Leonis Eporediensis I. V. D. Episcopi
Thelesini Thesaurus Fori Ecclesiastici**

Leoni, Giovanni Francesco

Coloniae Agrippinae, 1682

11 Praedicatorum, qualiter in praedicando se gerere debent.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10316

sus parochi perse ipsum, vel alium idoneum verbum Dei prædicare, ut cap. 2 de refor. sess. 5. si per seipsum non potest, debet per alium propriis expensis supplere.

Si autem parochus sit pauper, qui ex redditibus, & emolumentis suæ ecclesiæ expensas necessarias prædicatori subministrandas sustineret non possit; tunc ipse non tenetur; quia impossibilium nulla est obligatio. l. impossibilium. ff d. reg. jur. sed tenetur populus, cui verbum Dei prædicatur, cum sit rationi consonum, quod prædictatores tali casu, ab ijs, quibus seminant spiritualia, temporalia metant. Paul. 1. Corint. c. 7. & c. cum ex officij, circa fin. de prescript. Nisi adsit aliquod legatum, aut alij redditus huic pio muneri applicati, quia ijs casibus Episcopi non tenetur, cum in cathedrali solum teneantur ad præstandum stipendium prædicatori, ut fuit decretum à Pio V. ut in decif. concl. super eo cap. 4 §. 10. Pius V. decrevit.

8 Episcopus verò, + qui legitime impeditus, officium prædicationis per se ipsum præstare non potest, per alium impensis ipsius Episcopi præstare debet, nisi ex consuetudine hoc onus ad alium spectaret, ut in d. decif. sup. dicto cap. 4 factis sub tit. Lan- eianen. & ad ipsum Episcopum solum prædicatorem deputare spectat in sua ecclesia, nec capitulum, seu communitates locorum hac in re aliquid possunt, ut super eodem cap. 4 sub tit. Burgen. Gadien. Legionen. fuit decifum, + An autem quotidie tempore Quadragesimali, vel jejuniorum, ti aut tribus diebus in hebdomata sit prædicandum, arbitrio Episcopi est declarandum. Et hodie Adventus tempus jejunis proprie non dicitur, decif. Conc. sup. eodem cap. 4 sub tit. Mediolanen. quæ incipit, arbit-

riam. Ne autem dubitari contingat, quomodo intelligenda essent verba Concilij in prædicto cap. 4 post medium, ibi, nulus autem secularis, + sive regularis, etiam in ecclesiis suorum ordinum, contradicente Episcopo prædicare presumat, sess 24. fuit per eandem sacram congregationem declaratum super eodem cap. 4 & decism, quod contradicente Episcopo nullus etiam regulatis prædicet, nec teneri Episcopum causam exprimere, quare ad hoc prohibendum moveatur, ut in decif. super eodem cap. factis, sub tit. Mediolanen. quæ incipit. Contradicente Episcopo, & per dicta verba, Contra dicente Episcopo, Ordinariis est concessum, ut etiam à regularibus, antequam officium prædicandi assumant, professionem fidei exigant, ut in eisdem decif. etiam sub titulo Mediolanen. incipien per hec verba.

Nec regulares + cujuscunque ordinis, nisi à suis superioribus de vita, moribus, & scientia examinati, & approbati fuerint, ut statuit Leo X. in constitut. de prædicatorum officio in Bull. cap. 15. ac de eorum licentia, etiam in ecclesiis suorum ordinum prædicare possunt, cum qua licentia personaliter se coram Episcopis præsentare, & ab eis, antequam prædicare incipiunt, benedictionem petere tenentur, dicto cap. 2: vers. Regulares verò, de reformat. sess. 5. nec sufficit per Nuncium petere, quia personaliter petere debent, ut ibi expressis verbis, & gloss. in Clement. dudum in ver. presen- tari, de sepul. S. Greg. + fervore charitatis accensus, prædicatores vehementerhorta- tur, & monet, ut dicturi ad populum pru- dentes, cautique accedant, ne dicendi im- petu rauci, verborum erroribus, quasi iacti- lis, audientium corda configant, ne cum sapiet.

Sapientes fortasse videri desiderant, decepti speratae virtutis compaginem insipienter descendant; cum saepè verborum effetus amittatur, dum loquacitate importuna,¹⁴ vel incauta audientium corda levigantur, in nullo alio rudem iij plebem majori damno, scandalumque afficiunt, quam cum vel tacet dñs prædicant, vel falsa, & inutilia docendo, eam in errorem inducunt, Leo. X in d. const. 15. §. propterea Gregorius.

12. Si verò (quod absit) prædicator exores, aut scandalum disseminaverit in populum, etiam si in monasterio sui, vel alterius ordinis prædicet, Episcopus ei prædicationem interdicere potest; & si hæreses prædicaverit, contra eum juxta juris dispositionem, leuoci consuetudinem, etiam quoad regulares, seu alias exemptos, auctoritate apostolica, & tamquam Sedis Apostolicæ delegatus, procedere debet, d. cap. 2. §. si vero, sess. 5.

13. Episcopi autem in pluribus habent in regulares superioritatem, quia non solum, si hæreses prædicant, sed etiam, si extra monasteria degentes delinquent, etiam ordinum privilegiorum praetextu tuti esse non possunt, quominus ab Ordinariis locorum, tanquam super hoc à Sede Apostolica delegatis, secundum canonicas sanctiones, visitari, puniri, & corrigi valeant. Conc. Trid. cap. 3. de ref. ss. 6. & intra claustra monasterij degentes, & extra ea ita notoriè delinquentes, ut populo scandalo sint, Episcopo instantे, à suo superiori intra tempus ab Episcopo præfigendum, severè sunt puniendi; ac de punitione Episcopus debet certiorari, alioquin superior proximus à majori suo superiori est officio privandus, & delinquens ab eod. Episcopo puniri potest, c. 14. de regul. & mon. sess. 25.

& facit textus in cap. ult. §. si verò Abbatess, juncta glo: in ver. per Abbatem. de statu mon. & ibi Abbas nu. 1.

Sed, quoniam experientia + compereunt est, interdum in dicti decreti exequitione nimis remisse procedi; eum enim Episcopus instat, aliquem regularem, eo, quo supra dictum est, modo delinquentem à suo superiori puniri, sèpè fit, ut superior regularem delinquentem ad alia suorum ordinum loca extra Episcopi diœcesim ex industria impunitum transmittat, atque etiam ipse aliquando ad alias Provincias se conferat, nec ulterius super delinquentis excessibus inquirat, & de ejus punitione Episcopum certiore reddat, unde, nec regularis delinquens tunc ab Episcopo puniri potest, cum extra ipsius diœcesim existat, nec superior, qui delinquentem corrigeret negligit, officio privatur, Clemens VIII. sua perpetuò validura constitutione, omnibus, & singulis cuiuscunque ordinis, & instituti regularium etiam mendicantium superioribus in virtute Sanctæ obedientiæ, ac privationis dignitatis, & officiorum per eos obtentorum eo ipso incurrendis penitentia præcepit, & mandavit, ut juxta prædictum Sacri Concilij decretum procedant, & exequantur. Quod si superior in regularem delinquentem non animadverterit, quinimodo, si illum impunitum ad alia suorum ordinum loca extra Episcopi diœcesim transmiserit, decrevit, ut instantे Episcopo, intra terminum ab Episcopo præfigendum, & sub eisdem privationis dignitatum, & officiorum obtentorum, ac inhabilitatis ad illa, & alia in posterum obtinenda, privationis activæ, & passivæ vocis, ad quas à nemine præterquam à Romano Pontifice pro tempore existente, re-

I 2 stitui

